

1. Problemes que es pretenen solucionar amb la iniciativa.

La promoció de l'accessibilitat és fonamental en tots els àmbits de la societat perquè incideix directa i positivament en la realització de les activitats de la vida diària, tant en el propi habitatge, als espais urbans, al treball, a l'educació, a la cultura, a l'oci, als transports, com en els serveis i productes.

L'antiguitat del parc edificat i la complexitat de renovar els espais urbans i alguns mitjans de transport existents provoquen que, a dia d'avui, persisteixin un gran nombre de barreres de tota mena, tot i els esforços dels darrers anys per anar reduint-les.

L'habitatge i els comerços són probablement els àmbits en que les mancances d'accessibilitat es fan més visibles. A més a més, assolir una efectiva igualtat d'oportunitats requereix igualment eliminar les barreres que afecten la mobilitat, els serveis i les actituds.

El marc normatiu vigent es troba força fragmentat i s'articula a partir d'un ventall de disposicions que no recullen totes les situacions, contenen aspectes insuficientment reglamentats i altres amb regulacions discordants que dificulten la interpretació i poden provocar que s'apliquin erròniament.

L'ambigüitat normativa sobre els ajustos raonables exigibles quan s'intervé sobre l'entorn existent, que tot i restar sotmesos al principi de proporcionalitat manquen de concreció en un gran nombre de situacions, dificulta les actuacions de control i inspecció i l'aplicació del règim sancionador.

Per revertir aquesta situació, la Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat, estableix un seguit de directrius i mesures, l'eficàcia de les quals resta pendent del reglament que la desenvolupi. La disposició final tercera estableix l'obligatorietat d'aquest desplegament reglamentari i són freqüents els apartats que hi contenen una referència expressa, com ara els articles 10, 13, 14, 15, 20, 21, 23, 25, 26, 34, 35, 42, 46, 47, 48, 55, 59, 60, 65, 81 i 83.

Davant d'aquesta situació, els diferents col·lectius de persones amb discapacitat física, orgànica, sensorial, visual, auditiva o mixtes, intel·lectual i d'altres han manifestat reiteradament la petició per un nou Codi d'accessibilitat a Catalunya, donat que encara viuen situacions de desigualtat d'oportunitats, mancances i dificultats en la participació social i actituds de discriminació.

Els professionals que intervenen en la redacció de projectes, execució d'obres i tasques de control són un altre dels col·lectius que resten a l'espera d'una nova normativa que resolgui els dubtes de com han de fer l'aplicació de les diferents normatives coexistents bàsiques i autonòmiques.

2. Els objectius de la iniciativa.

- Donar compliment al mandat de la disposició final tercera de la Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat i determinar els requisits, els paràmetres i els criteris que permetin desplegar-la i assolir els seus objectius.
- Fer efectiu el principi d'accessibilitat universal de les persones amb discapacitat en igualtat de condicions amb les persones que no en pateixen.
- Facilitar la inclusió i participació social i laboral de les persones amb discapacitat física, orgànica, sensorial, visual, auditiva o mixtes, intel·lectual i d'altres.
- Incrementar la seguretat jurídica en la determinació de l'ordenament aplicable.

3. Les possibles solucions alternatives regulatòries i no regulatòries.

De conformitat amb el marc vigent, s'han analitzat les alternatives reguladores i no reguladores més adequades per assolir els objectius esmentats.

No regular aquesta matèria no és una opció viable ja que suposaria incomplir amb el mandat de la disposició final tercera de la Llei 13/2014 i deixaria sense eficàcia aquells articles que es remeten a un desenvolupament reglamentari posterior.

L'opció de "no fer res" o mantenir la situació actual, que suposa aplicar les disposicions vigents (Llei 13/2014 i Decret 135/1995) i la normativa estatal bàsica (Reial decret legislatiu 1/2013) en matèria d'accessibilitat i normativa sectorial impediria adoptar aquelles mesures que es consideren necessàries per millorar l'accessibilitat d'aquells àmbits i aspectes que actualment no estan regulats o ho estan insuficientment i queden a discreció i a interpretacions arbitràries. Entre els principals aspectes que s'han de regular destaquen les obligacions respecte l'aplicació dels ajustos raonables, les condicions d'accessibilitat en l'àmbit dels serveis i en matèria de comunicació.

L'alternativa d'una regulació fragmentada mitjançant un seguit de decrets parcials s'ha descartat perquè reproduiria part dels dèficits i les problemàtiques del marc normatiu actual (contradiccions, aspectes que no queden recollits en cap norma, dubtes interpretatius,...), i no s'ajustaria a l'objectiu de simplificació normativa de la Llei 13/2014 que preveu la redacció d'una única disposició que unifiqui, compatibilitzi i coordini el conjunt de requisits i condicions aplicables a cada àmbit.

L'opció normativa preferida és, per tant, l'elaboració d'un projecte de decret que permeti:

- Establir les condicions d'accessibilitat necessàries perquè els espais d'ús públic, els edificis, els mitjans de transport, els productes, els serveis i els processos de comunicació garanteixin l'autonomia, la igualtat d'oportunitats i la no-discriminació de les persones amb discapacitat o amb altres dificultats d'interacció amb l'entorn.
- Integrar en el marc normatiu de Catalunya les condicions bàsiques d'accessibilitat, d'acord amb les directrius internacionals i estatals.
- Definir una regulació global, que garanteixi la coordinació i coherència entre les mesures aplicables a cada àmbit, que defineixi amb un grau de detall suficient les condicions i els paràmetres tècnics exigibles en cada circumstància, i que doni seguretat jurídica en l'aplicació de la norma

4. Necessitat i oportunitat de l'aprovació de la norma.

En el marc de les competències de la Generalitat en la matèria i d'acord amb l'articulat i la disposició final tercera de la Llei 13/2014, del 30 d'octubre, d'accessibilitat, és necessari elaborar un reglament que la desenvolupi.

Disposar d'un reglament clar, que concreti drets i deures en matèria d'accessibilitat, té un impacte positiu per a tota la ciutadania, ja que evita discussions, interpretacions i inseguretat normativa. Aquest impacte és molt evident en el cas de les comunitats de propietaris i igualment rellevant pel que fa a la tramitació de llicències o a les reclamacions dels usuaris dels serveis d'ús públic.

Per a les persones amb discapacitat i gent gran l'impacte és encara més positiu, ja que permet supervisar i comprovar la progressiva transformació de les ciutats cap a un entorn més accessible.

Igualment, per a les empreses l'impacte és positiu, ja que una regulació àmpliament desenvolupada permet ajustar les mesures exigibles a la realitat de cada situació i les possibles solucions, determina quines exigències són desproporcionades i evita alhora que siguin objecte de reclamacions indegudes.

Finalment, la millora global de les condicions d'accessibilitat genera un impacte econòmic positiu al conjunt empresarial, ja que incrementa el nombre de potencials clients, millora la imatge corporativa i afavoreix i potencia la dinàmica comercial en general.